

Wprowadzenie teoretyczne

Doświadczenie „W A H A D Ł O”

Przyspieszenie ziemskie g jest przyspieszeniem, z jakim poruszałyby się każde ciało w polu grawitacyjnym w pobliżu powierzchni Ziemi, gdyby nie istniał aerodynamiczny opór powietrza. Przyspieszenie ziemskie jest równe natężeniu pola grawitacyjnego E .

Przyspieszenie ziemskie zależy od szerokości geograficznej. Wpływają na to dwa czynniki: siła odśrodkowa wynikająca z ruchu obrotowego Ziemi oraz zmieniająca się odległość od środka Ziemi.

Drganiami harmonicznymi nazywamy ruch masy m wzdłuż współrzędnej x , na którą działa siła proporcjonalna do wartości tej współrzędnej, z przeciwnym znakiem.

$$F = -kx$$

$$a = \frac{F}{m} \quad (\text{II zasada dynamiki Newtona})$$

Po uwzględnieniu definicji przyspieszenia powstaje równanie różniczkowe: $\frac{d^2 x}{dt^2} = \frac{-kx}{m}$

równanie to ma rozwiązanie w postaci funkcji $x = A \sin(\omega t + \varphi)$

A - amplituda; ω - częstość ($2\pi/T$); argument sinusa - faza; φ - faza początkowa

Rozwiązanie okazuje się poprawne, gdy $\omega^2 = k/m$.

Wahadło matematyczne jest szczególnym przypadkiem **wahadła fizycznego**. Mianowicie: wahadło fizyczne staje się matematycznym, jeżeli masa bryły zostaje skoncentrowana w jednym punkcie pozostając połączona z osią.

Jeżeli wahania są małe (nie przekraczają około 5° odchylenia od pionu), wówczas $\sin \alpha = x/d \approx \alpha$, wówczas:

$$\frac{d^2 \alpha}{dt^2} = \frac{-mg d \alpha}{I_0 + md^2}$$

Powyższe równanie różniczkowe ma rozwiązanie w postaci drgań harmonicznymi o okresie:

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{I_0 + md^2}{mgd}}$$

W efekcie skoncentrowania masy w punkcie 'O' moment bezwładności $I_0=0$. Wówczas wyrażenie na okres wahadła fizycznego przekształca się w wyrażenie na okres wahadła matematycznego (przy czym symbol d (odległość osi od środka masy) zamieniony jest na symbol l (długość wahadła)):

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{l}{g}}$$

Na powierzchni Ziemi okres wahadła wykonującego małe drgania zależy tylko od jego długości. Okres drgań wahadła matematycznego jest proporcjonalny do pierwiastka z jego długości.

Zagadnienia do przygotowania:

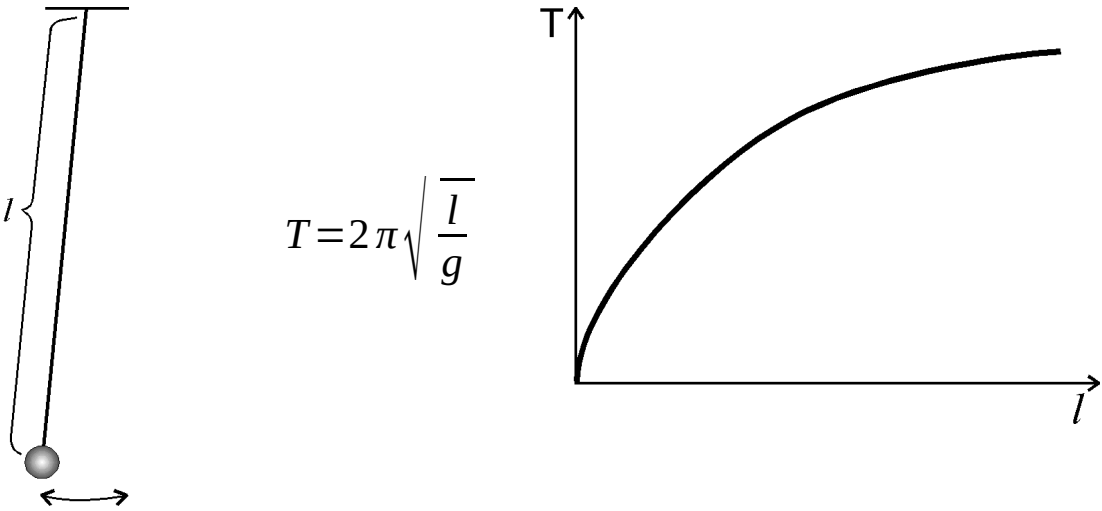
- przyspieszenie ziemskie, siła ciężkości i siła grawitacji,
- wahadło fizyczne i wahadło matematyczne,
- okres drgań wahadła matematycznego,
- zakres stosowalności wzoru na okres drgań wahadła matematycznego.

„WAHADŁO”

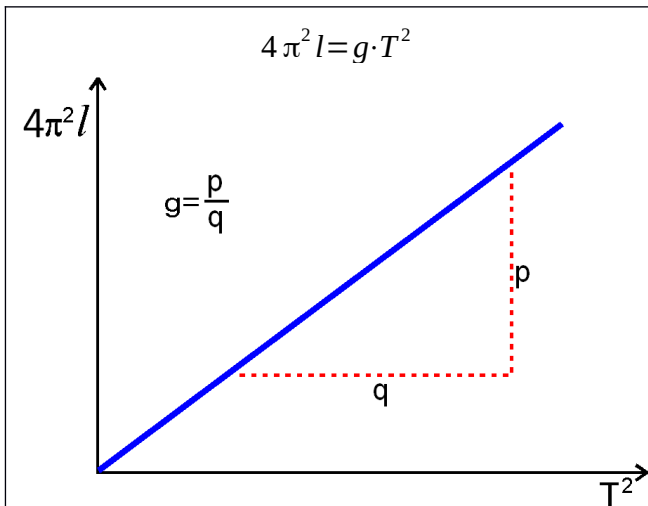
Student 1: Wyznaczanie przyspieszenia ziemskiego za pomocą wahadła matematycznego.

Student 2: Sprawdzanie zależności okresu wahadła matematycznego od jego długości.

Baza teoretyczna

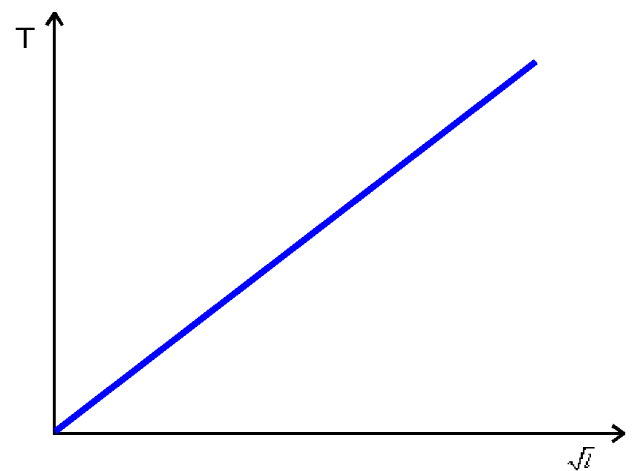

$T = 2\pi\sqrt{\frac{l}{g}}$

Zatem, w celu **wyznaczenia przyspieszenia ziemskiego** należy:

- przeprowadzić pomiary zależności okresu wahadła od jego długości,
- sporządzić wykres zależności $4\pi^2 l$ od T^2
- odczytać z niego wartość przyspieszenia ziemskiego g

Zatem, w celu **sprawdzenia zależności** okresu wahadła od jego długości należy:

- przeprowadzić pomiary zależności okresu wahadła od długości,
- sporządzić wykres zależności okresu wahadła T od pierwiastka z długości
- zanalizować jego liniowość

„WAHADŁO”

Student 1: Wyznaczanie przyspieszenia ziemskiego za pomocą wahadła matematycznego.

I. **Metodyka** (ideowy plan ćwiczenia)

II. **Przebieg ćwiczenia**

II.1. **Przebieg czynności**

II.2. **Szkic układu pomiarowego**

III. **Wyniki**

III.1. **Wyniki pomiarów**

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
l	[m]										
$t = 10 T$	[s]										

$$\Delta l = \dots$$

$$\Delta t = \dots$$

$$\Delta T = \Delta t / 10 = \dots$$

III.2. **Obliczenia** (przykładowe – odnoszą się np. do pomiaru nr 4)

$$T^2 = \dots$$

$$4\pi^2 l = \dots$$

$$\Delta(T^2) = |T^2 - (T + \Delta T)^2| = \dots$$

$$\Delta(4\pi^2 l) = |4\pi^2 \Delta l| = \dots$$

III.3. **Wyniki obliczeń**

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
$4\pi^2 l$	[...]										
T^2	[...]										
$\Delta(4\pi^2 l)$	[...]										
$\Delta(T^2)$	[...]										

III.4. **Wykres**

+ obliczenie g (nachylenia prostej „najlepszego dopasowania”)

+ obliczenie g' (nachylenia prostej odchylonej)

+ obliczenie $\Delta g = |g - g'|$

IV. **Podsumowanie**

Wyznaczona wartość ... wynosi ...

Dokładność metody: ...

Dodatkowe wnioski, spostrzeżenia, przyczyny niepewności pomiarowych.

„WAHADŁO”

Student 2: Sprawdzanie zależności okresu wahadła matematycznego od jego długości.

1. Wyniki pomiarów

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
l	[m]										
$t = 10 T$	[s]										

$$\Delta l = \dots$$

$$\Delta t = \dots$$

2. Obliczenia (przykładowe – odnoszą się np. do pomiaru nr 4)

$$T = t/10 = \dots$$

$$\Delta T = \Delta t/10 = \dots$$

$$\sqrt{l} = \dots$$

$$\Delta\sqrt{l} = |\sqrt{l} - \sqrt{l + \Delta l}| = \dots$$

3. Wyniki obliczeń

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
T	[...]										
\sqrt{l}	[...]										
$\Delta\sqrt{l}$	[...]										

$$\Delta T = \dots$$

4. Wykres

5. Podsumowanie

Ponieważ na wykresie ... można poprowadzić prostą przechodzącą przez wszystkie prostokąty niepewności pomiarowych, nie ma podstaw do stwierdzenia odstępstwa od ...

Ewentualnie: Odstępstwo od liniowości w zakresie ... może wynikać z

Dodatkowe wnioski, spostrzeżenia, przyczyny niepewności pomiarowych.